EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 11.09.2000
KOM(2000) 553 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

om tillämpningen av bilaga X i tjänsteföreskrifterna (rådets förordning (EEG) nr 3019/87 av den 5 oktober 1987) år 1999

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

om tillämpningen av bilaga X i tjänsteföreskrifterna
(rådets förordning (EEG) nr 3019/87 av den 5 oktober 1987)
år 1999

INLEDNING

Enligt artikel 101a i tjänsteföreskrifterna fastställs i bilaga X, utan att det påverkar tillämpningen av andra bestämmelser i tjänsteföreskrifterna, de särskilda undantagsbestämmelser som skall gälla för tjänstemän som tjänstgör i tredje land.

Enligt artikel 14 i bilaga X skall kommissionen "till rådet överlämna en årlig rapport om tillämpningen av denna bilaga och särskilt om fastställandet av tillägget för levnadsvillkor enligt artikel 10".

Kommissionen har sedan den 1 januari 1988 upprättat nio rapporter. De täcker perioden oktober 1987- december 1988 samt åren 1989, 1990-1991, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996 och 1997-1998.

I överensstämmelse med rådets önskemål präglades 1999 av en fortsatt strävan till omdisponering av personalresurserna och, vad beträffar korrigeringskoefficienterna, av att det efter ett anbudsförfarande utsågs en kvalificerad underleverantör på statistikområdet som kan fungera mer effektivt än EuroCost. Denna åtgärd vidtogs i syfte att minska kostnaderna för att fastställa dessa korrigeringskoeffecienter.

År 1999 präglades också av upprättandet, med anledning av Balkankrisen, av arbetsgruppen för Kosovos återuppbyggnad.

KAPITEL 1: ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

ARTIKEL 1: REKRYTERING

Antalet tjänster vid Tjänsten för yttre representation ökade 1999 genom att fyra nya tjänster uppfördes på budgeten för 1999 och genom att personal i flera fall överfördes från den centrala förvaltningen (huvudkontoret) till Tjänsten för yttre representation.

Nio tjänster har omdisponerats inom ramen för delegeringen av arbetsuppgifter till delegationerna i Phare-länderna, omdisponeringen av 21 tjänster från huvudkontoret, inom generaldirektoraten för yttre förbindelser, till delegationerna har fortsatt och en omdisponering av ytterligare fyra tjänster har inletts, bland annat inom GD XXIV (veterinär kontroll) och GD 1B (stöd till den särskilda rådgivaren för fredsprocessen i Mellanöstern).

Resultatet har blivit att antalet tjänster vid Tjänsten för yttre representation ökat till 693 per den 31 december 1999, inklusive fem "floaters". På grund av det schablonmässiga sparbetinget när det gäller anslaget till Tjänsten för yttre representation, sedan anslaget

justerats genom en överföring avsedd att täcka en andra omdisponering av tjänster under budgetåret, uppgick emellertid antalet anställda som finansierats under 1999 till 644.

Krisen på Balkan har nödvändiggjort akuta insatser, och några av de obesatta tjänster som enligt kommissionens beslut av den 22 juli 1998 var avsedda för öppnandet av nya delegationer eller för förstärkningar har använts för en personalförstärkning i grannländerna till Kosovo, i Albanien, i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien och i Jugoslavien.

Per den 31 december 1999 uppgick antalet besatta tjänster vid Tjänsten för yttre representation till 627, vartill kommer fyra "floaters" vilka avdelats för tjänstgöring utanför huvudkontoret.

Tre anställda rekryterades 1999 från anställningsreserven från uttagningsprovet KOM/A/696.

ARTIKEL 2: MOBILITET

Mobilitetsförfarandet (rotationsprincipen)

Mobilitetsförfarandet berörde under 1999 159 tjänstemän från mobilitetsförteckningen (133 under 1998), på följande sätt:

– 63 tjänstemän förflyttades mellan delegationer (52 under 1998).

– 49 tjänstemän förflyttades från en delegation till huvudkontoret (49 under 1998).

– 12 tjänstemän slutade sin anställning (8 under 1998).

Principen om alternerande tjänstgöring vid delegation respektive huvudkontoret har fortsatt att tillämpas, enligt följande:

– 49 tjänstemän förflyttades från en delegation till huvudkontoret (49 under 1998).

– 56 tjänstemän förflyttades från huvudkontoret till en delegation (58 under 1998).

Totalt ägde alltså 180 förflyttningar rum 1999 inom ramen för mobilitetsförfarandet (jämfört med 170 under 1998).

Omdisponering av tjänster

Utöver de omdisponeringar som beslutades 1998 och genomfördes 1999 (25 tjänster, varav 21 från GD Yttre förbindelser på grundval av ett rambeslut av ledningskommittén för kommissionens tjänst för yttre representation, därav nio genom delegering till delegationerna i samband med Phare-programmet) beslöt kommissionen den 22 juli 1998 att omdisponera 13 tjänster i nätet för att förstärka gemenskapsrepresentationen i de länder och regioner till vilka dess politiska prioriteringar är koncentrerade. Omdisponeringen skall sträcka sig över budgetåren 1999 (sju tjänster, varav 5 i kategori A, en i kategori B och en i kategori C), 2000 (5 tjänster i kategori A) och 2001 (en tjänst i kategori A). Omdisponeringen för 1999 gällde personal från Antigua (A), Samoa (A), Senegal (A), Surinam (två tjänster i kategori A), Togo (A), Paris (B) och Ungern (C). Till en del har dessa tjänster utnyttjats för att med anledning av Balkankrisen förstärka delegationerna i Albanien (tre tjänster) och Jugoslavien (en tjänst) samt kontoret för det särskilda sändebudet i f.d. jugoslaviska republiken Makedonien (tre tjänster).

ARTIKEL 3: FORTBILDNING

Besluten om fortbildning berörde 1999 40 tjänstemän vid Tjänsten för yttre representation vilka i enlighet med principen om alternerande anställningsort som led i mobilitetspolitiken förflyttats till huvudkontoret, till något av generaldirektoraten eller Gemensamma biståndstjänsten.

KAPITEL 2: SKYLDIGHETER

ARTIKEL 4: TJÄNSTGÖRING VID ANSTÄLLNINGSORTEN

Denna artikel föranleder inga kommentarer.

ARTIKEL 5: BOSTAD

Direktorat K vid GD Yttre förbindelser fortsatte under 1999 att tillhandahålla möblerade bostäder till tjänstemän som tjänstgör i tredje land. Referensvärden för bostadsyta, antal rum och kostnad per kvadratmeter har fastställts för respektive land.

Några pilotärenden har inletts med sikte på tillämpning av artikel 23 i bilaga X i länder där marknadsförhållandena och rättsordningen medger det.

KAPITEL 3: ARBETSVILLKOR

ARTIKLARNA 6, 7 OCH 9: ÅRLIG SEMESTER

1999 var det andra faktiska tillämpningsåret för kommissionens beslut av den 17 juli 1997 om en reform av tillämpningsföreskrifterna för semesterordningen för tjänstemän som tjänstgör i tredje land.

Genom denna reform, som innebär att semesterrättigheterna beräknas på grundval av arbetsdagar och inte kalenderdagar och att kontoren får vara stängda högst sex dagar per år i samtliga länder, har förvaltnings- och kontrollarbetet vid delegationerna och huvudkontoret underlättats och alla skillnader i behandling tjänstemän emellan undanröjts.

De positiva resultat som redan kunnat noteras tack vare en stramare uppföljning av semesterplaneringen, framför allt för att försöka minska antalet överförda semesterdagar, bekräftades igen under 1999.

Däremot har artikel 9.2, enligt vilken vilosemester inte kan kombineras med årssemester, föranlett synpunkter från tjänstemännen, som anser att tillämpningen av denna bestämmelse innebär inskränkningar och bristande flexibilitet.

ARTIKLARNA 8 OCH 9.2: BEVILJANDE AV VILOSEMESTER I UNDANTAGSFALL

Kommissionen beslutade den 17 februari inom ramen för det normala årliga förfarandet att bevilja vilosemester i undantagsfall endast för de anställningsorter där levnadsvillkoren bedöms vara "särskilt svåra", på grundval av de parametrar som används för att årligen fastställa tilläggen för levnadsvillkor.

Den fortsatt strikta tillämpningen av villkoren i artikel 8 i bilaga X innebar att vilosemester beviljades för 30 anställningsorter under 1999 (se vidare bilaga I), jämfört med 27 anställningsorter under 1998. Att antalet orter ökat något 1999 beror framför allt på att antalet krisländer ökade under 1998 (13 detta år jämfört med 7 under 1997) på grund av försämrade säkerhetsförhållanden. Budgeteffekten av denna ökning har även detta år neutraliserats genom tillämpningen av principen om proportionerlig beräkning av semesterrättigheten med hänsyn till krisens verkliga längd. För tre anställningsorter som förklarats som krisorter 1998 beviljades inte vilosemester 1999 med hänsyn till krisens korta varaktighet (Indonesien, Lesotho och Jugoslavien).

KAPITEL 4: LÖNEFÖRMÅNER OCH SOCIALA FÖRMÅNER

AVSNITT 1: LÖNEFÖRMÅNER OCH FAMILJETILLÄGG

ARTIKEL 10.1: TILLÄGG FÖR LEVNADSVILLKOR

Kommissionen fastställde den 14 december 1998 tilläggen för levnadsvillkor för budgetåret på det sätt som framgår av tabellen i bilaga II.

ARTIKEL 10. 2: EXTRA TILLÄGG

Kommissionen beslutade att ett extra tillägg skulle utgå 1999 till tjänstemän som tjänstgör i nedan angivna länder:

Land	Tillämpningstid Från och med	Till och med	Krisnivå
Albanien	mars 1997 juni 1997		10 % 5 %
Algeriet	november 1993		10 %
Kongo - Brazzaville	februari 1999	april 1999	10 %
Eritrea	juni 1998 juli 1998		10 % 5 %
Guinea-Bissau	juni 1998	oktober 1999	10 %
Jugoslavien - Belgrad	mars 1999 september 1999	 oktober 1999	10 % 5 %
Jugoslavien - Pristina	juli 1999		5 %
Sierra Leone	juli 1997 augusti 1998 december 1998 november 1999		10 % 5 % 10 % 5 %

ARTIKLARNA 11 OCH 12: SÄTTET FÖR UTBETALNING AV LÖN OCH TILLÄGG

Vad gäller den valuta som lönen utbetalades i under 1999 var fördelningen inom den grupp tjänstemän som tjänstgör utanför unionen följande:

– 82 % valde att få lönen utbetald i belgiska franc i enlighet med artikel 11 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna.

– 14 % begärde utbetalning av en del av sin lön i lokal valuta. Av dessa begärde 73 % de maximibelopp som föreskrivs i de interna riktlinjerna till artikel 12 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna (80 %), medan resten begärde mellan 11 och 76 % av lönen i lokal valuta.

  För Japan gällde även under 1999 maximibeloppet 90 % i enlighet med artikel 1.2 i de interna riktlinjerna till artikel 12 i bilaga X till tjänsteföreskrifterna.

– Slutligen begärde 4 %, i enlighet med artikel 12 andra stycket i bilaga X och med stöd av nödvändiga styrkande handlingar, att få en del av lönen i en annan valuta än den som används på anställningsorten (Ryssland, Ukraina och Kazakstan).

ARTIKEL 13: KORRIGERINGSKOEFFICIENTER

Kommissionen antog den 5 februari 1999 beslut 1999/185/EG/EKSG/Euratom[1] om de korrigeringskoefficienter som skall tillämpas från och med den 1 februari, 1 mars, 1 april, 1 maj och 1 juni 1998 på löner till tjänstemän inom Europeiska gemenskaperna som är placerade i tredje länder.

Rådet antog den 15 februari 1999 förordning (EG, EKSG, Euratom) nr 342/99[2] om att fastställa korrigeringskoeffecienter som skall tillämpas från och med den 1 juli 1998 på löner till Europeiska gemenskapernas tjänstemän som tjänstgör i tredje land.

Kommissionen antog den 18 augusti 1999 beslut 1999/703/EG/EKSG/Euratom[3] om de korrigeringskoefficienter som skall tillämpas från och med den 1 augusti, 1 september, 1 oktober, 1 november och 1 december 1998 på löner till tjänstemän inom Europeiska gemenskaperna som är placerade i tredje länder.

Ansträngningarna inom GD Yttre förbindelser under de senaste åren att minska kostnaderna för det statistiska arbetet ledde hösten 1999 till resultat.

Tack vare de nya arbetsrutiner som fastställts kommer det att bli möjligt att med bibehållen kvalitetsnivå halvera kostnaderna jämfört med den ursprungliga nivån.

Från och med april 2000 kommer statistikarbetet att ombesörjas av företaget Air-Inc, som då ersätter EuroCost som underleverantör till Eurostat.

---

1 EGT L 60, 9.3.1999, s. 83.
2 EGT L 43, 17.2.1999, s. 1.
3 EGT L 277, 28.10.1999, s. 37.

ARTIKEL 15: UTBILDNINGSTILLÄGG

Totalt utbetalades 2 750 787 euro i utbildningstillägg för läsåret 1998/1999.

Systemet med utbetalning i förskott av utbildningstillägg bibehölls för de tjänstemän som betalar särskilt höga skolavgifter. Alla beviljade förskott för läsåret 1998/1999 reglerades inom föreskriven tid.

Liksom tidigare år har den japanska yenen haft en hög växelkurs. Kommissionen tillät därför att det årliga maximibeloppet för ersättning av skolavgifter under läsåret 1998/1999 överskreds för de tjänstemän som tjänstgör i Japan och som har barn i internationell skola där.

ARTIKEL 16: BOSÄTTNINGS- OCH FLYTTNINGSBIDRAG

Bosättningsbidrag utgår till tjänstemän som skall tjänstgöra vid en delegation. Flyttningsbidrag utgår till tjänstemän som slutar sin tjänstgöring vid delegationen.

Under perioden 1998/1999 behandlades 346 ärenden om bosättningsbidrag och 8 ärenden om flyttningsbidrag i belgiska franc motsvarande sammanlagt 3 472 944 euro samt 28 ärenden om bosättningsbidrag och 16 ärenden om flyttningsbidrag i lokal valuta motsvarande 639 772 euro.

AVSNITT 2: REGLER OM ERSÄTTNING FÖR UTLÄGG

ARTIKEL 17: ERSÄTTNING FÖR UTGIFTER I SAMBAND MED FLYTTNING AV BOHAG OCH FÖR FAKTISKA BOSÄTTNINGSUTGIFTER FÖR EN TJÄNSTEMAN SOM INTE HAR FÖRSETTS MED MÖBLERAD BOSTAD AV INSTITUTIONEN OCH SOM AV ORSAKER HAN INTE RÅDER ÖVER TVINGAS BYTA BOSTAD PÅ ANSTÄLLNINGSORTEN

Denna artikel har inte behövt tillämpas under 1999.

ARTIKEL 18: TILLFÄLLIG BOSTAD

163 beslut om godkännande av tillfällig bostad fattades under 1999 (166 under 1997 och 187 under 1998).

ARTIKEL 19: TJÄNSTEBIL/KILOMETERERSÄTTNING

Sedan juni 1996 gäller reglerna för utnyttjande av tjänstebil och för användning av egen bil i tjänsten. Bestämmelserna sågs över i slutet av 1998 och resultatet delgavs berörda i början av 1999. Den kilometerersättning som avses i artikel 19 har fastställts enligt praxis i flera medlemsstater med utgångspunkt i en genomsnittlig kostnad. Ersättningen är för närvarande 0,26 euro/km (0,36 euro för terränggående fordon).

ARTIKEL 20: UTLÄGG FÖR RESOR I SAMBAND MED VILOSEMESTER

Utlägg för resor i samband med vilosemester ersätts alltid för resan mellan anställningsorten och den av kommissionen godkända semesterorten. Om tjänstemannen åker till annan ort, är ersättningen likväl begränsad till detta belopp. Kostnaderna uppgick till 221 264 euro 1998 och till 249 499 euro 1999.

ARTIKEL 21: ERSÄTTNING FÖR TRANSPORT AV PERSONLIGA ÄGODELAR, FÖR FLYTTNING OCH FÖR FÖRVARING

Denna artikel har inte orsakat några tillämpningsproblem.

1997 ägde 247 flyttningar rum, 1998 266 flyttningar och 1999 237 flyttningar.

En översyn av reglerna för flyttning av personliga ägodelar gjordes under 1997 och de nya reglerna trädde i kraft i början av 1998. År 1997 gjordes en anbudsinfordran för försäkringskontraktet för transport av sådana ägodelar och kontraktet godkändes av Rådgivande kommittén för upphandling och avtal och undertecknades i slutet av februari 1998.

ARTIKEL 23: ERSÄTTNING FÖR HYRA NÄR TJÄNSTEMANNEN INTE FÅR EN BOSTAD TILL SITT FÖRFOGANDE AV INSTITUTIONEN

Som nämnts i kommentaren till artikel 5 tillämpas artikel 23 för närvarande i 10 fall. Erfarenheten från detta kommer att visa kommissionen under vilka villkor denna artikel kan tillämpas på ett sätt som både är effektivt och budgetmässigt sunt.

AVSNITT 3: SOCIALFÖRSÄKRING

ARTIKEL 24.3: REPATRIERING AV HÄLSOSKÄL I AKUTA ELLER SÄRSKILT AKUTA FALL

Under 1999 ägde 21 repatrieringar av hälsoskäl rum till en kostnad av totalt ca 140 000 euro, inbegripet kostnaden för "stand-by"-avtalet med SOS Ambulance.

ARTIKEL 25: OLYCKSFALLSFÖRSÄKRING FÖR TJÄNSTEMÄNNENS UNDERHÅLLSBERÄTTIGADE ANHÖRIGA

Som tidigare nämnts ingicks ett nytt kontrakt under 1999 genom vilket det blivit möjligt att sänka försäkringspremien, som bärs gemensamt av kommissionen och tjänstemannen.

KAPITEL 6: ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER

ARTIKEL 27: ÖVERGÅNGSBESTÄMMELSER RÖRANDE LÖN

Denna artikel är obsolet sedan oktober 1992.

BILAGA 1

RÄTT TILL VILOSEMESTER

(artikel 8 i bilaga X)

Med verkan från 1 januari 1999

LAND	VARAKTIGHET	PLATS
Albanien	3 x 5 dagar	Rom (Italien)
Algeriet	3 x 5 dagar	Casablanca (Marocko)
Angola	2 x 5 dagar	Windhoek (Namibia)
Bangladesh	3 x 5 dagar	Phuket (Thailand)
Bosnien och Hercegovina	2 x 5 dagar	Bryssel (Belgien)
Burundi	3 x 5 dagar	Mombasa (Kenya)
Kamerun	1 x 5 dagar	Libreville (Gabon)
Centralafrikanska rep.	3 x 5 dagar	Libreville (Gabon)
Komorerna	1 x 5 dagar	Antananarivo (Madagaskar)
Kongo	3 x 5 dagar	Libreville (Gabon)
Dem. Rep. Kongo	3 x 5 dagar	Libreville (Gabon)
Eritrea	2 x 5 dagar	Mombasa (Kenya)
Etiopien	1 x 5 dagar	Mombasa (Kenya)
Georgien	2 x 5 dagar	Wien (Österrike)
Guinea-Bissau	2 x 5 dagar	Dakar (Senegal)
Guinea (Conakry)	2 x 5 dagar	Dakar (Senegal)
Ekvatorialguinea	2 x 5 dagar	Libreville (Gabon)
Kazakstan	1 x 5 dagar	Frankfurt (Tyskland)
Liberia	3 x 5 dagar	Dakar (Senegal)
Mauretanien	2 x 5 dagar	Casablanca (Marocko)
Niger	2 x 5 dagar	Libreville (Gabon)
Nigeria (Abuja)	1 x 5 dagar	Libreville (Gabon)
Nigeria (Lagos)	2 x 5 dagar	Libreville (Gabon)
Papua Nya Guinea	3 x 5 dagar	Darwin (Australien)
Rwanda	1 x 5 dagar	Mombasa (Kenya)
Sierra Leone	3 x 5 dagar	Dakar (Senegal)
Sudan	3 x 5 dagar	Mombasa (Kenya)
Tchad	3 x 5 dagar	Dakar (Senegal)
Togo	1 x 5 dagar	Libreville (Gabon)
Vietnam	1 x 5 dagar	Phuket (Thailand)

BILAGA 2

FÖRTECKNING ÖVER ANSTÄLLNINGSORTER OCH

TILLÄGGEN FÖR LEVNADSVILLKOR

(artikel 10 i bilaga X)

Med verkan från och med den 1 januari 1999 (vad gäller Israel från och med den 1 juli 1998)

35 %	25 %	20 %	15 %	10 %	0 %
ALBANIEN	BELIZE	F.D. JUGOSLAVISKA	SYDAFRIKA	NEDERLÄNDSKA	KANADA
ALGERIET	BENIN	REP. MAKEDONIEN	ANTIGUA OCH	ANTILLERNA	CYPERN
ANGOLA	BOSNIEN OCH	BOLIVIA	BARBUDA	ARGENTINA	MALTA
BANGLADESH	HERCEGOVINA	BULGARIEN	BOTSWANA	AUSTRALIEN	NORGE
BURKINA FASO	KAP VERDE	FIJI	CHILE	BARBADOS	SCHWEIZ
BURUNDI	KINA	GABON	SYDKOREA	BRASILIEN	USA-NEW YORK
KAMERUN	VÄSTBANKEN/GAZA	JAPAN (NAKA)	COSTA RICA	KROATIEN	USA-SAN DIEGO
CENTRALAFR.REP.	COLOMBIA	MEXIKO	HONG KONG	DOM.REPUBLIKEN	USA-WASHINGTON
KOMORERNA	ELFENBENSKUSTEN	RUMÄNIEN	ISRAEL (TEL AVIV)	ESTLAND	
KONGO	EGYPTEN	SWAZILAND	JAMAICA	UNGERN	
DEM.REP.KONGO	ERITREA	THAILAND	JAPAN (TOKYO)	LETTLAND	
DJIBOUTI	GAMBIA	VANUATU	JORDANIEN	LITAUEN	
ETIOPIEN	GHANA	JUGOSLAVIEN	LIBANON	MAROCKO	
GEORGIEN	GUATEMALA		NYA KALEDONIEN	MAURITIUS	
GUINEA	INDIEN		SENEGAL	NAMIBIA	
GUINEA-BISSAU	INDONESIEN		SYRIEN	POLEN	
EKVAT.-GUINEA	KENYA		TURKIET	SLOVAKIEN	
GUYANA	LESOTHO			SLOVENIEN	
HAITI	MADAGASKAR			TJECKIEN	
KAZAKSTAN	MALAWI			TRINIDAD OCH	
LIBERIA	NICARAGUA			TOBAGO	
MALI	PERU			TUNISIEN	
MAURETANIEN	FILIPPINERNA			URUGUAY	
MOZAMBIQUE	RYSSLAND			ZIMBABWE	
NIGER	SALOMONÖARNA				
NIGERIA (ABUJA)	SAMOA				
NIGERIA (LAGOS)	SRI LANKA				
UGANDA	SURINAM				
PAKISTAN	TONGA				
PAPUA NYA GUINEA	VENEZUELA				
RWANDA	ZAMBIA				
SÃO TOMÉ OCH PRÍNCIPE					
SIERRA LEONE					
SUDAN					
TANZANIA					
TCHAD					
TOGO					
UKRAINA					
VIETNAM					